

заръ (Хиляда чадъра? Разградъ?) Шишманъ и тукъ не удържава думата си и почналъ да укрѣпява Силистра, което принудило Али да подкачи дѣйствиата си срѣщу него и слѣдъ нови побѣди го плѣнява въ Никополъ заедно съ цѣлата му фамилия, за да го прати като робъ при Султана въ Таузли, дѣто Мурадъ билъ на лагеръ. Отъ 1387 г. до тоя моментъ при горнята двусмисленостъ, страницитѣ ни за тия двѣ години оставатъ отворени). Въпросътъ по прѣбиванието на Мурадъ въ Таузли (между Сливенъ и Ямболъ) е важенъ за насъ. Прѣди всичко, тукъ Мурадъ се е намиралъ на лагеръ и очевидно съ войска, а Шишманъ, плѣненъ съ цѣлата си фамилия въ Никополъ, е билъ докаранъ въ Таузли. Името на това мѣсто не е българско, нито византийско, и като споменато и отъ близкия на това врѣме Леунклавиусъ се види, че турската наменклатура въ южна България се заражда още прѣди фактическото падане на послѣдната въобще. Види се отъ съображения на коопериране въ случай на нужда, Мурадъ, слѣдъ изпращането на Али Паша срѣщу Шишмана прѣзъ Източния Балканъ, потегля съ войска отъ Одринъ за прибалканскитѣ краища на югоизточна България и сигурно по посока къмъ Сливенския проходъ, защото Али Паша съ 30,000 души и Якши бей съ 5,000, прѣзъ първитѣ си операции сж владѣли проходите: Чалжавакъ и Надиръ-Дербентъ. Оставало, слѣдователно, да се вземе най-прѣкия проходъ на пѣтя между Одринъ и Търново — Сливенския (Демиръ Капия), който слѣдъ минаването на турскитѣ войски прѣзъ него начело Али Паша трѣбало е да се задгърби съ други сили, които да държатъ въ респектъ българскитѣ крѣпости въ Сотирското дефиле, тия при самия Сливенъ и въ Асѣновския боазъ и най-послѣ тия на западъ отъ Сливенъ, около Твърдица и т. н. (Дали именно прѣзъ това врѣме се отнася българското сражение при Шишкинъ Градъ, надъ Твърдица, дѣто споредъ прѣданието сж паднали 10,000 еничери — това е само проблематично). Фактъ е, обаче, че при плѣняването на Шишмана, Мурадъ е билъ срѣщу устията на Сливенскитѣ проходи при недалечното отъ тукъ Таузли, както ще се види по-долу, (Като едно отъ съображенията, щото Мурадъ да не иде лично срѣщу Шишмана, а да прѣдостави това на военоначалника си Али